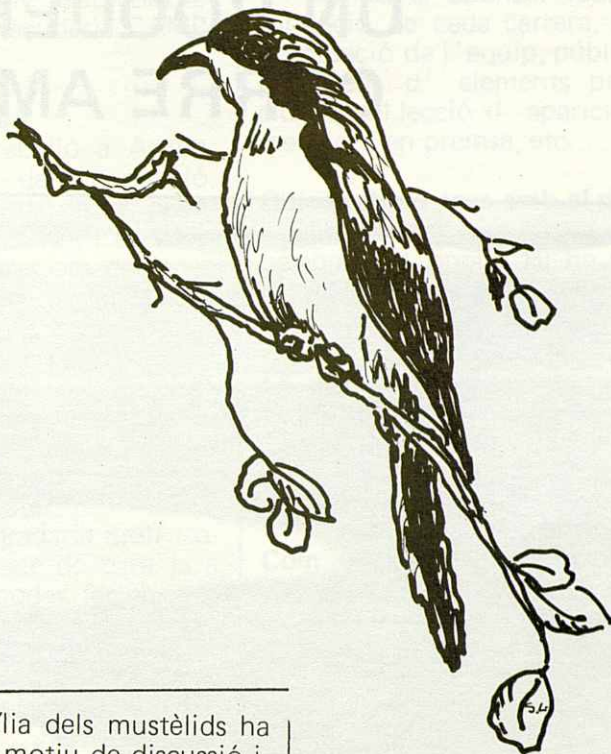

ELS PETITS CAÇADORS DEL BOSC

Com petits ombres, creuen paratges cercant amagatalls, quasi bé emperceptibles, però no ausents del nostre entorn. Ells hi són, però ningú és capaç d'entrar en la seva intimitat. Sembla com si la mare natura els mantingués el dret a l'anonimat, perquè la discreció que els caracteritza és el seu ampar. Els petits caçadors del bosc són criatures modestes en aparença, però d'una riquesa ecològica única. Es tracta de petites "feres" classificades pels zoològs en dues famílies dins l'ordre dels carnívors: els mustèlids i els vivèlids.

Els MUSTELIDS formen un ampli grup d'espècies distribuïdes pels cinc continents del planeta. Són de textura menuda, cos allargat i extremitats curtes però poderoses. Els més freqüent al nostre país són: la *Mustela nivalis* i la fura (*Mustela putorius*). Ambdues espècies habiten els nostres boscos. També cal anomenar la marta (*Martes martes*) o fagina i la gorja blanca (*Martes foina*). Als camps hi són també força freqüents els tuxons i, a les riberes de rius, les llodrigues (gairabé extingides).

La família dels mustèlids ha estat sovint motiu de discussió i, en certes ocasions, aquests animals formen part de veritables "Llegendes negres". Això és així fins al punt que s'ha arribat a anomenar a aquests animals "alimanyes", de forma despectiva, és clar, i atribuint-los-hi destrosses més pròpies de màgia i encanteris que d'una visió real i positiva de la natura. Per tot això els mustèlids eren i són encara considerats animals dignes d'ésser exterminats. Un cop més ens hem ara de preguntar quina tasca fan

els mustèlids a la natura per a veure que el seu paper és de vital importància. En efecte, els mustèlids ens deslliuren d'un excés de rossegadors. I un excés de rossegadors fora molt perillós pel medi forestal. I si bé és cert que en ocasions els mustèlids capturen animals de corral, no ho és menys de cert que, al llarg de la seva vida són capaços de capturar unes tres-centes rates, ben perjudicials aquestes darrereres, com es sap, pels cultius agraris.

Pel que fa als VIVERDIS, la seva situació és més preocupant. El representant d'aquesta família al nostre país és el gat mesqué (*Gennetta gennetta*), ja gairabé extingit. Es tracta d'un eficaç predador d'espècies perjudicials, l'aspecte del qual és el d'un gat amb cap petit i cua voluminosa i llarga.

A l'actualitat, totes les espècies citades són protegides de la cacera. Es pretén així la seva restauració a zones on gairabé eren desapareguts pel tràfic de pells o pel fet que eren perseguits com un trofeu de caça.

Menuts, silenciosos i discrets, però útils. Són els petits caçadors del bosc.

Josep Bove i Ramon

